

Republica Moldova
HOTĂRÎRE
În numele Legii

30 octombrie 2023

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani)
Instanța compusă din
Președinte de ședință, judecător
Grefier

Vitalii Ciumac
Cristina Cibotari, Sandra Tocilă

examinînd în ședință de judecată publică acțiunea intentată la cererea de chemare în judecată în contencios administrativ depusă de Valerii Socolov împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală privind anularea răspunsului nr.519 din 25.03.2022 și obligarea admiterii cererii,

A C O N S T A T A T :

Argumentele participanților la proces.

La data de 14 aprilie 2022 Valerii Socolov a înaintat acțiune de contencios administrativ împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (în continuare AGEPI), solicitând:

1. Anularea răspunsului nr. 519 din 25 martie 2022 de respingere a cererea prealabile nr. 934 din 10 martie 2022.

2. Adoptarea deciziei de soluționare a cererii prealabile nr. 934 din 10 martie 2022.

În motivarea acțiunii a invocat că, în anul 2001 a depus la AGEPI cererea de brevet de invenție (în continuare-cerere) a2001 0045, data depozit; 07.02.2001; titlul: Cazan de încălzit apă cu gaze, în baza art.3(1); 9(1,2); 10: 16(8); 18; 20 din Legea, care era în vigoare la acel moment. Cererea făcea parte din ciclul de invenții depuse la AGEPI în continuare a2001 0277; a2001 0320; a2001 0337; a2002 0012; a2002 0244; a2004 0180 cu titlul: Cazane de încălzit apă. Fiecare cerere depusă conținea toate elementele cererilor depuse anterior și elemente suplimentare, ce permitea de a obține un efect mai mare. Elementele esențiale, care se conțineau în toate cererile de brevet de invenție erau: „elemente cave orizontale cu suprafețe de încălzire prin convecție, cuplate cu mantaua de apă, care formează un canal de gaze în formă de labirint și două schimbătoare de căldură cu țevi, cuplați cu mantaua de apă ”. Neavând cunoștințe în acest domeniu, studiile necesare, toate cererile au fost depuse la un nivel redus, dar îndeplineau condițiile prevăzute de pct. 12 din Regulamentul de aplicare a Legii 461/1995 privind brevetele de invenție în R. M (în continuare- Regulament). Din indicațiile colaboratorilor AGEPI, fiecare cerere depusă în continuare a fost comparată cu cererea depusă anterior, care nu era publicată conform art. 17 din Lege și nu făcea parte din stadiul anterior conform art. 5 din Lege și pct. 67 din Regulament. După depunerea traducerii în limba română și îndeplinirea notificării nr. 3545 de la examinarea preliminară a fost informat prin notificarea nr. 5419, că cererea a fost inclusă în examinarea ulterioară. La AGEPI s-a depus cerere de examinare în fond conform art. 16 (8) din Lege și ei erau obligați să descrie revendicările în conformitate cu Legea și Regulamentul,

care intenționat au fost încălcate masiv. Revendicările cererii s-au examinat așa, cum au fost schițate de solicitant, fără a dezvălui esența invenției conform art. 10(2) b) din Lege și a descrie corect revendicările, care s-au examinat cu încălcarea cel puțin pct. 4.3; 18; 22.1- 22.12; 22.31.1; 22.3 1.2 ; 37; 70.4 a), b), c), e); 73.2 etc. din Regulament. Examinarea conform pct.61.1 din Regulament să aducă revendicările în conformitate cu cerințele pct.22 din Regulament. După mai multe notificări nr. 4426 din 2002 07. 02; 5394 din 2002 08. 13; 5758 din 2002 09. 09 și răspunsuri oferite, dialoguri cu colaboratorii AGEPI, a fost adoptată conform pct. 74 din Regulament a Hotărârii nr. 3224 din 2002.11.27 de respingere a revendicărilor cererii din lipsă de activitate inventivă, cu toate, că în materialele cererii se cunoșteau combinații de elemente conform pct.70.4 a), b), c), e) din Regulament, ignorând pct. 73.2 etc. din Regulament. Prin notificarea nr. 4426 din 2002 07. 02 AGEPI a fost indus în eroare prin brevetele de invenție MD 1794FI și 1795F1, că ele acoperă toate elementele de noutate revendicate pentru a-l înlătura de la invențiile făcute, cu toate că în materialele inițiale ale cererii se conțineau combinații de elemente conform art.5; 6 din Lege. După depunerea contestației conform pct. 82 din Regulament nr..23 1 din 2003 01.29 la Comisia de Apel AGEPI, care a fost respinsă prin Hotărârea din 10 martie 2003, ignorând prevederile pct. 84.8 din Regulament. A fost forțat să depună cerere de înregistrare nr.107 din 2003.04.02 data de depozit 2003 0014 2003 04. 02 a Modelului de Utilitate (în continuare-MU) pe răspunderea solicitantului și adoptarea de AGEPI a Hotărârii nr.3671 din 2003.10.30 , prin ce i s-a furat invenția. Nu putea fi realizată în revendicările descrise de AGEPI și nu proteja nici un drept, multe elemente esențiale lipseau. Elementele revendicărilor au fost deschise intenționat, ”record pentru gaze de ardere amplasat în partea de sus a canalului de gaze”, cu scopul de a-i fura alte invenții mai mari depuse în continuare. A depus contestație la Comisia de Apel nr.1244 din 2004 MAR. 05, care prin Hotărârea din 13 iulie 2004 a anulat Hotărârea 3671 din 10. 30 de acordare MU și dosarul a fost remis Departamentului Invenții pentru coordonarea a revendicărilor. S-a adresat să-și apere drepturile la biroul ”BrevetMarcService”, care aveau prețuri foarte mari și nici o garanție în lucru. De serviciile cărora s-a refuzat. S-a adresat la reprezentantul în proprietate industrială SRL ”INTELS-MDV”, S.V. Sokolova, care nu l-au ajutat să-și apere invențiile, dar l-au indus în eroare și l-au supus intenționat la cheltuieli insuportabile, ce activau împreună cu AGEPI. Pentru ”serviciile prestate” i-a remunerat cu 6 găini sacrificate. Atunci nu înțelegea art. 6 din Lege, dar adresările la AGEPI pentru explicații rezultat n-au dat. Era indus în eroare explicând, că aceasta este ceva ce nu se vede și nu se explică. În legătură, că pe cererea a2001 0337 s-a început deschis înlăturarea forțată de la invenție, iar adresările sale în toate organele puterii de stat n-au dat nici un rezultat, (răspunsurile lor sunt anexate la dosar), neputând suporta cheltuielile materiale, suferințele psihice și fizice, a fost forțat să depună cererea nr. 5454 din 02 noiembrie 2004 de a și retrage cererea de la AGEPI, crezând, că se va începe examinarea cererilor depuse anterior, care erau tergiversate intenționat și conștient de a-l înlătura de la invenții. După mulți ani de suferințe, de studiere a legilor și materialelor cererilor în timpul liber, de abia acum a văzut și dispune de probe convingătoare aduse mai sus, că AGEPI l-a înlăturat forțat de la un ciclu de invenții forte mari, care sunt bazate științific-efectul de transmitere a căldurii depinde cu totul de cantitatea de căldură ce acționează pe unitate de suprafață în unitate de timp. (Теплотехника под ред. А. П Басконва, М 1991, стр.70). Unde a folosit circulația îndreptată. În această cerere i s-au furat elementele și combinațiile de elemente inventate de sine din partea caracteristică a revendicărilor cererii prealabile lipsindu-l de dreptul de autor prevăzut de art. 9 din Lege - (1) Inventator (autor al invenției) se consideră persoana fizică care prin munca sa creatoare a realizat invenția. (2) Dreptul de autor al invenției este un drept personal inalienabil și protejat fără termen. Conform art. 395 din Codul civil, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului. Sunt absolut convins, că mulți colaboratori ai AGEPI susținuți de mai multe organe a puterii de stat se ocupau cu spionajul industrial în folosul țărilor străine s-au însușit drepturile de autor. Cunoaște calea

depistării acestor date, în cazul dat, hoții sunt prinși de mână. Este convins, că prin intermediul acestei cereri i-au au fost furate alte invenții mai mari.

Prin **cererea de concretizare** Valerii Socolov a solicitat:

1. Anularea răspunsului nr. 519 din 25 martie 2022 de respingere a cererii prelabile nr. 934 din 10 martie 2022.
2. Anularea hotărârii AGEPI din 10 martie 203.
3. Anularea hotărârii AGEPI nr. 3224 din 27 noiembrie 2022 de respingere a revendicărilor cererii a20010045 prin care a fost lipsit de dreptul de autor.
4. Adoptarea deciziei de soluționare a cererii prelabile nr. 934 din 10 martie 2022.
5. Repunerea în drepturi pe cererea de brevet de invenție nr. depozitului a2001 0045 din 07 februarie 2021, titlu: Cazan de încălzit apă cu gaze.
6. Reexaminarea revendicărilor în conformitate cu Legea 461/1995 și Regulamentul de aplicare a Legii privind brevetele de invenție.

Prin **demersul** depus de AGEPI s-a relevat că, obiectul litigiului dedus judecății îl constituie răspunsul AGEPI nr. 519 din 25 martie 2022. Răspunsul respectiv a fost emis de autoritatea publică în baza prevederilor legale, cu respectarea regimului de competențe și a formalităților procedurale pentru emiterea actelor administrative individuale și anume: răspunsul a fost emis cu respectarea certitudinii și formei - conținutul fiind suficient de cert, emis în formă scrisă; răspunsul a fost motivat în drept, cu indicarea temeiurilor juridice.

Astfel, la data de 10.03.2022, Valerii Socolov a înaintat la AGEPI o cerere prelabilă prin care a solicitat restabilirea în drepturi privind cererea de breve de invenție cu nr. depozit a 2001 0045. Cererea de brevet de invenție nr. depozit a 2001 0045 cu titlul ”Cazan de încălzit apă cu gaz” a fost depusă la AGEPI data 07.02.2001 de către Valerii Socolov. Concomitent cu această cerere, la 07.02.2001 a fost depusă și cererea de examinare de fond a cererii de brevet de invenție.

Conform art.16 alin.(3) din Legea nr.461/1995 privind brevetele de invenție, în vigoare la acel moment (în continuare - Lege), cererea de brevet de invenție nr. depozit a 2001 0045 a trecut examinarea preliminară și a fost inclusă în examinarea de fond, fapt comunicat solicitantului conform notificării AGEPI din 16.10.2001.

La data de 16.10.2001, solicitantul Valerii Socolov a solicitat schimbarea denumirii cererii, atât în titlul invenției, cât și în text, și anume ”Cazan de încălzit apă”.

În rezultatul examinării de fond a cererii de brevet, a materialelor suplimentare, s-a constatat că invenția nu corespunde criteriului de activitate inventivă, această condiție fiind impusă prin art. 6 din Lege.

Prin notificarea din 13.08.2002 solicitantul a fost informat despre rezultatul documentării și despre faptul că cererea de brevet de invenție poate fi transformată în cerere de înregistrare a modelului de utilitate (pentru care activitatea inventivă nu este prevăzută).

Prin răspunsul din 23.08.2002 solicitantul a comunicat AGEPI că nu este de acord cu notificarea din 13.08.2002.

Prin notificarea din 09.09.2002, AGEPI a informat în mod repetat solicitantul despre faptul că cererea de brevet de invenție poate fi transformată în cerere de înregistrare a modelului de utilitate (pentru care activitatea inventivă nu este prevăzută).

Prin raportul de examinare din 22.11.2002 a fost examinată repetat cererea solicitantului (inclusiv modificările la aceasta, operate pe parcurs la cererea solicitantului), concluzia anterioară privind neîntrunirea de către aceasta a criteriilor de brevetabilitate fiind reconfirmată.

Prin hotărârea Direcției Invenții din 22.11.2002 cererea de brevet de invenție a fost respinsă în temeiul art. 6 din Lege.

La data de 30.01.2003, solicitantul Socolov Valeriu a contestat în Comisia de Apel a AGEPI hotărârea Direcției Invenții.

La data de 10.03.2003 Comisia de Apel a AGEPI a examinat contestația solicitantului și a emis hotărârea privind respingerea acesteia, cu menținerea în vigoare a hotărârii Direcției Invenții din 22.11.2002.

La data de 02.04.2003, solicitantul Valerii Socolov a depus cerere de înregistrare a modelului de utilitate cu titlul "Cazan de încălzit apă" nr. depozit a 2003 0014.

În rezultatul examinării cererii la data de 30.10.2003 a fost adoptată hotărârea de înregistrare a modelului de utilitate și publicată în BOPI nr. 12/2003.

Ulterior, la data de 04.03.2004 a fost depusă cerere de examinare a contestației prin care solicitantul a invocat faptul că textul final al revendicărilor nu a fost coordonat cu el.

Iar la data de 25.06.2004 prin intermediul mandatarului autorizat a depus completări la contestație prin care solicita examinarea posibilității eliberării brevetului de invenție.

La data de 13.07.2004 Comisia de Apel a AGEPI a examinat contestația solicitantului și a emis hotărârea privind: admiterea parțială a revendicărilor contestatului; anularea hotărârii de acordare a certificatului de înregistrare a modelului de utilitate din 30.10.2003; remiterea dosarului Departamentului Invenții pentru redactarea definitivă a revendicărilor și coordonarea acestora cu solicitantul; hotărârea Comisiei de Apel referitor la refuzul de eliberarea a brevetului de invenție nu a fost atacată în instanța de judecată, și nu poate fi revăzută; cerințele de modificare a titlului de protecție pot fi soluționate conform procedurii cu achitarea taxei respective.

La data de 15.09.2004 reprezentantul solicitantului împreună cu reprezentanții Departamentului Invenții au discutat referitor la posibilitatea introducerii modificărilor în revendicări.

Astfel, examinarea a propus solicitantului de a prezenta redacția definitivă a revendicărilor modelului de utilitate pentru adoptarea ulterioară a hotărârii.

Ulterior, la data de 02.11.2004, solicitantul Valerii Socolov, a depus o cerere prin care a solicitat retragerea cererii menționate.

Iar la data de 17.12.2004 a fost emisă hotărârea de retragere a cererii de înregistrare a modelului de utilitate conform demersului solicitantului.

La data de 13.01.2021, Valerii Socolov s-a adresat cu cerere de chemare în judecată cu privire la anularea Hotărârii nr. 4117 din 17.11.2004, care prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 07.07.2021 a fost declarată inadmisibilă. La data de 29.07.2021 încheierea primei instanțe a fost atacată cu recurs. Conform cererii de recurs s-a solicitat admiterea acestuia; casarea integrală a încheierii din 07.07.2021 și restituirea pricinii spre rejudecare. Prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 09.12.2021 recursul a fost respins și a fost menținută încheierea primei instanțe. În acest context, comunică că în conformitate cu prevederile art.254 alin.(3) din Codul de procedură civilă "după ce hotărârea rămâne irevocabilă, părțile și ceilalți participanți la proces, precum și succesorii lor în drepturi, nu pot înainta o nouă cerere de chemare în judecată cu aceleași pretenții și în același temei, nici să conteste în alt proces faptele și raporturile juridice stabilite în hotărârea judecătorească irevocabilă."

Subsecvent, învederează prevederile art. 207 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ conform căruia acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă dacă "există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeuri". Reclamantul a utilizat căile legale de contestare a actelor administrative emise de AGEPI, astfel că atât instanța de fond, cât și instanța de recurs, au verificat pe deplin legalitatea acestora. Corespunzător, puterea lucrului judecat investeste o hotărâre judecătorească cu exclusivitate, prejudicialitate, obligativitate și executorialitate.

În ședința de judecată, Valerii Socolov și reprezentantul său, avocatul Iurie Mihalache au pledat pentru admiterea integrală a acțiunii în maniera formulată.

În ședința de judecată, reprezentantul AGEPI, Elena Dadu nu a recunoscut acțiunea și a insistat pe declararea ei ca neîntemeiată în partea ce ține de anularea răspunsului nr. 519 din 25 martie 2022 de respingere a cererii prealabile, în rest declararea acțiunii ca fiind inadmisibilă.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind explicațiile participanților prezenți la proces, analizând piesele dosarului prin prisma rigorilor art. 130 din Codul de procedură civilă prin coraportare la prevederile legale ce guvernează raportul juridic litigios, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea dedusă judecătii urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 2 alin. (2) din Codul administrativ, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

Conform art. 22 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităților publice sau instanțelor de judecată competente, faptele general notorii și faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Potrivit art. 93 din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Conform art. 194 alin. (1) din Codul administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

Potrivit art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art. 169-171.

În consonanță cu art. 219 din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Instanța de judecată poate avea o discuție juridică cu participanții la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate.

Conform art. 118 alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar art. 122 din Codul de procedură civilă prevede că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate

prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Probatoriul administrat în cauza deferită judecătii atestă următoarea situație faptică.

La data de 10.03.2022, Valerii Socolov a înaintat la AGEPI o cerere prealabilă prin care a solicitat restabilirea în drepturi privind cererea de brevet de invenție cu nr. depozit a 2001 0045.

Cererea de brevet de invenție nr. depozit a 2001 0045 cu titlul ”Cazan de încălzit apă cu gaz” a fost depusă la AGEPI data 07.02.2001 de către Valerii Socolov. Concomitent cu această cerere, la 07.02.2001 a fost depusă și cererea de examinare de fond a cererii de brevet de invenție.

Conform art. 16 alin. (3) din Legea nr. 461/1995 privind brevetele de invenție, în vigoare la acel moment (în continuare - Lege), cererea de brevet de invenție nr. depozit a 2001 0045 a trecut examinarea preliminară și a fost inclusă în examinarea de fond, fapt comunicat solicitantului conform notificării AGEPI din 16.10.2001.

La data de 16.10.2001, solicitantul Valerii Socolov a solicitat schimbarea denumirii cererii, atât în titlul invenției, cât și în text, și anume ”Cazan de încălzit apă”.

În rezultatul examinării de fond a cererii de brevet, a materialelor suplimentare, s-a constatat că invenția nu corespunde criteriului de activitate inventivă, această condiție fiind impusă prin art.6 din Lege.

Prin notificarea din 13.08.2002 solicitantul a fost informat despre rezultatul documentării și despre faptul că cererea de brevet de invenție poate fi transformată în cerere de înregistrare a modelului de utilitate (pentru care activitatea inventivă nu este prevăzută).

Prin răspunsul din 23.08.2002 solicitantul a comunicat AGEPI că nu este de acord cu notificarea din 13.08.2002.

Prin notificarea din 09.09.2002, AGEPI a informat în mod repetat solicitantul despre faptul că cererea de brevet de invenție poate fi transformată în cerere de înregistrare a modelului de utilitate (pentru care activitatea inventivă nu este prevăzută).

Prin raportul de examinare din 22.11.2002 a fost examinată repetat cererea solicitantului (inclusiv modificările la aceasta, operate pe parcurs la cererea solicitantului), concluzia anterioară privind neîntrunirea de către aceasta a criteriilor de brevetabilitate fiind reconfirmată.

Prin hotărârea Direcției Invenții din 22.11.2002 cererea de brevet de invenție a fost respinsă în temeiul art. 6 din Lege.

La data de 30.01.2003, solicitantul Valerii Socolov a contestat în Comisia de Apel a AGEPI hotărârea Direcției Invenții.

La data de 10.03.2003 Comisia de Apel a AGEPI a examinat contestația solicitantului și a emis hotărârea privind respingerea acesteia, cu menținerea în vigoare a hotărârii Direcției Invenții din 22.11.2002.

La data de 02.04.2003, solicitantul Valerii Socolov a depus cerere de înregistrare a modelului de utilitate cu titlul ”Cazan de încălzit apă” nr. depozit a 2003 0014.

În rezultatul examinării cererii la data de 30.10.2003 a fost adoptată hotărârea de înregistrare a modelului de utilitate și publicată în BOPI nr. 12/2003.

Ulterior, la data de 04.03.2004 a fost depusă cerere de examinare a contestației prin care solicitantul a invocat faptul că textul final al revendicărilor nu a fost coordonat cu el.

Iar la data de 25.06.2004 prin intermediul mandatarului autorizat a depus completări la contestație prin care solicitat examinarea posibilității eliberării brevetului de invenție.

La data de 13.07.2004 Comisia de Apel a AGEPI a examinat contestația solicitantului și a emis hotărârea privind:

-admiterea parțială a revendicărilor contestatului;

-anularea hotărârii de acordare a certificatului de înregistrare a modelului de utilitate din 30.10.2003;

-remiterea dosarului Departamentului Invenții pentru redactarea definitivă a revendicărilor și coordonarea acestora cu solicitantul;

-hotărârea Comisiei de Apel referitor la refuzul de eliberarea a brevetului de invenție nu a fost atacată în instanța de judecată, și nu poate fi revăzută;

-cerințele de modificare a titlului de protecție pot fi soluționate conform procedurii cu achitarea taxei respective.

La data de 15.09.2004 reprezentantul solicitantului împreună cu reprezentanții Departamentului Invenții au discutat referitor la posibilitatea introducerii modificărilor în revendicări.

Astfel, examinarea a propus solicitantului de a prezenta redacția definitivă a revendicărilor modelului de utilitate pentru adoptarea ulterioară a hotărârii.

Ulterior, la data de 02.11.2004, solicitantul Valerii Socolov, a depus o cerere prin care a solicitat retragerea cererii menționate.

Iar la data de 17.12.2004 a fost emisă hotărârea de retragere a cererii de înregistrare a modelului de utilitate conform demersului solicitantului.

Dezacordul reclamantului cu actele reliefate supra l-au determinat să înainteze prezenta acțiune în judecată, respectând premisele și condițiile pentru valorificarea acțiunii pe segmentul admisibilității, în particular termenul și calea prealabilă de tranșare a litigiului.

Verificând legalitatea și temeinicia actelor contestate din perspectiva argumentelor reclamantului, în limitele obiectului acțiunii și cercetând din oficiu situația de fapt și de drept a cauzei deduse judecării, instanța conchide că pârâtul a aplicat elocvent legea și a valorificat dreptul discreționar într-o manieră justă, raționamentele instanței regăsindu-se infra.

În concordanță cu art.3 din Codul administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

În corespundere cu art.6 din Codul administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părți ale procedurii administrative.

În conformitate cu art.10 alin.1 din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit art. 11 din Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terții, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestațiilor materiale sau bănești este un act administrativ individual prin care o astfel de prestație se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În acord cu art. 16 din Codul administrativ, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Exercițarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

Conform art. 21 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercițarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

În consonanță cu art. 22 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităților publice sau instanțelor de judecată competente, faptele general notorii și faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

În acord cu art. 23 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente acționează respectând principiul egalității și nediscriminării.

Autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să trateze în mod egal persoanele aflate în situații similare. Orice diferență de tratament trebuie justificată în mod obiectiv.

Atât în cadrul procedurii administrative, cât și în cadrul procedurii de contencios administrativ sau ca rezultat al acestora, nicio persoană nu poate beneficia de privilegii, nu poate fi dezavantajată, lipsită de drepturi sau scutită de obligații pe motiv de rasă, origini familiale, sex, limbă, cetățenie, apartenență etnică, religie, convingeri politice sau ideologice, educație, situație economică, condiție socială.

Conform art.30 din Codul administrativ, autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepția cazurilor prevăzute de lege. Autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situații în care, în condițiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În concordanță cu art. 31 din Codul administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Potrivit art. 32 din Codul administrativ, procedura administrativă se structurează astfel încât participanții să poată înțelege fiecare etapă a procedurii. Dacă este necesară contribuția unui participant, acestuia i se comunică neîntârziat, într-un limbaj clar și ușor de înțeles, acțiunile care trebuie întreprinse. În condițiile legii, autoritățile publice trebuie să asigure participarea neîngrădită la procedura administrativă a persoanelor interesate.

În conformitate cu art.38 din Codul administrativ, înaintea fiecărei decizii judecătorești pe fond, participanților la proces li se oferă posibilitatea de a-și expune punctul de vedere. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță de judecată independentă, imparțială și instituită prin lege. În acest scop, instanța de judecată este obligată să dispună toate măsurile permise de lege și să asigure desfășurarea cu celeritate a procesului.

În consonanță cu art. 64 din Codul administrativ, autoritatea publică este obligată să soluționeze o cerere potrivit competențelor sale și în termenul stabilit de lege. Refuzul de a primi sau a examina o cerere se consideră drept respingere a cererii. Aceeași regulă se aplică și în cazul nesoluționării unei cereri în termen legal. Prin derogare de la prevederile alin.(2), în cazurile prevăzute de lege, nesoluționarea în termen a unei cereri se consideră drept acceptare a acesteia.

În corespundere cu art. 94 din Codul administrativ, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris.

Potrivit art. 118 din Codul administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde:

a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul;

b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul;

c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Motivarea nu este obligatorie în cazul în care:

a) autoritatea publică admite o petiție în totalitate fără ca prin decizia de soluționare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane;

b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau

c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de același fel într-un număr mai mare sau automatizat și, conform circumstanțelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

În acord cu art.120 din Codul administrativ, un act administrativ individual emis sau confirmat în scris trebuie să cuprindă:

a) numele/denumirea autorității publice care a emis actul administrativ;

b) numele colaboratorului autorității publice care a emis actul administrativ;

c) numele destinatarului actului administrativ;

d) data la care a fost emis actul administrativ;

e) decizia luată (partea dispozitivă a actului administrativ);

f) motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ;

g) decizia cu privire la cheltuieli;

h) informația cu privire la exercitarea căilor de atac;

i) semnătura colaboratorului autorității publice care a emis actul administrativ.

Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. b) și i), în cazul unui act administrativ individual scris emis în mod automatizat, pot lipsi datele despre nume și semnătură. Pentru indicarea conținutului pot fi utilizate semne-cheie dacă, în baza explicațiilor făcute în acest sens, persoana căreia îi este destinat actul administrativ sau care este afectată de acesta poate recunoaște clar conținutul actului administrativ.

Conform art.137 din Codul administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

Conform art.163 din Codul administrativ, procedura de examinare a cererii prelabile nu se efectuează dacă:

a) actul administrativ individual este emis de către Guvern, un consiliu local sau Adunarea Populară a Găgăuziei;

b) decizia cu privire la cererea prelabilă înrăutățește situația unei persoane față de situația din decizia inițială;

c) legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

În conformitate cu art. 225 alin. (1)-(2) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

În sensul Legii cu privire la protecția invențiilor (anterior Legea cu privire la brevetele de invenție),

solicitant – persoană fizică sau juridică care solicită eliberarea unui brevet.

brevet – brevet de invenție și brevet de invenție de scurtă durată.

În corespundere cu art. 6 din Legea pre citată, brevetul se acordă pentru orice invenție avînd ca obiect un produs sau un procedeu din orice domeniu tehnologic, cu condiția ca invenția să fie nouă, să implice o activitate inventivă și să fie susceptibilă de aplicare industrială.

Nu sînt considerate invenții, în sensul alin.(1):

a) descoperirile, teoriile științifice, ideile și metodele matematice;

b) creațiile estetice;

c) planurile, principiile și metodele în exercitarea activităților intelectuale, în materie de jocuri sau în domeniul activităților economice, precum și programele de calculator;

d) prezentările de informații.

Prevederile alin.(2) nu exclud brevetabilitatea obiectelor sau activităților specificate decît în măsura în care cererea de brevet sau brevetul se referă la astfel de obiecte sau activități în sine.

Invențiile din domeniul biotehnologiei sînt brevetabile în cazul cînd se referă la:

a) un material biologic izolat din mediul său natural ori produs printr-un procedeu tehnic, chiar dacă anterior se producea în natură;

b) plante sau animale, dacă realizarea tehnică a invenției nu se limitează la un anumit soi de plante sau la o anumită rasă de animale;

c) un procedeu microbiologic ori la un alt procedeu tehnic sau la un produs, altul decît un soi de plante ori o rasă de animale, obținut prin aceste procedee;

d) un element izolat din corpul uman sau altfel produs printr-un procedeu tehnic, inclusiv secvența ori secvența parțială a unei gene, chiar dacă structura acestui element este identică cu cea a unui element natural.

Instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele. Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza *Albină c/România, Hotărâre din 28 aprilie 2005, § 33*).

Noțiunea de “act administrativ” este definită atât în Codul administrativ, cât și în Rezoluția (77) Cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997. În accepțiunea reglementărilor

enunțate, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Instanța reiterează că, *brevetul de invenție* este un document prin care se acordă un set de drepturi exclusive de către o țară unui inventator sau unui împuternicit ales de inventator pentru o perioadă fixă de timp în schimbul divulgării invenției.

O invenție este considerată că implică o activitate inventivă dacă, pentru un specialist în domeniu, ea nu rezultă în mod evident din cunoștințele cuprinse în stadiul tehnicii.

O invenție se consideră nouă dacă nu este cuprinsă în stadiul tehnicii. O invenție este considerată ca fiind susceptibilă de aplicare industrială dacă obiectul ei poate fi fabricat sau utilizat în oricare dintre domeniile industriale, inclusiv în agricultură.

Astfel, o cerere de brevet trebuie să includă una sau mai multe revendicări care definesc invenția ca ceva nou, ceva care necesită creativitate și se poate aplica industrial.

Obiectele invenției brevetabile sunt:

- produsul.
- procedeul (metoda).
- aplicarea unui produs, a unui procedeu.

Produsul: mașini, aparate, scule, dispozitive, mecanisme, organe de mașini și agregate, instalații, circuite, elemente de construcție, mobilier, articole de uz casnic, jucării, instrumente, calculatoare etc.; substanțe chimice și biologice, cu excepția celor care există în natură și asupra cărora nu s-a acționat prin efort creativ; amestecuri fizice sau fizico-chimice; microorganisme create sau izolate prin selecție cu efecte mutative; tulpini de cultură celulară de plante și animale.

Procedeul: activități care au ca rezultat obținerea sau modificarea unui produs (inclusiv produsele biologice sau genetice) sau programe pentru calculator ca un mod de transformare și transmitere a semnalului electronic.

Metoda: activități care au rezultate de natură calitativă (măsurare, analiză, reglare, control, diagnosticare sau tratament medical uman sau veterinar).

Cerere de brevetare depusă de Valerii Socolov avea ca obiect: "Cazan de încălzit apă cu gaz". Invenția se referă la terotehnică și anume la aparatele de încălzit uzuale, folosite în calitate de termohegeneratoare în sistemele de încălzit cu apă, precum și pentru încălzirea apei pentru uz casnic și industrial.

Revendicările erau rezumate la următoarele:

1. Cazanul se deosebește, că are dimensiunile mici și randamentul sporit de energie termică.
2. Conține o cameră a focarului micșorată, în partea de sus a căreia sunt amplasate țevi, care sunt maxim apropiate de arderea flăcării și efectuează teplotransmisie cu efect mai sporit.
3. Se deosebește prin aceea că sub podul lui, în interior sunt amplasate țevi în maximă apropiere de pod, unite cu cămașa de apă în comun, gazele cu temperatură mai mare le elimină cu piedică răcindu-le, iar cele cu temperatură scăzută le elimină liber între țevile 9 și suprafața 8.
4. Cazanul se deosebește prin aceea că este simplu în exploatare și deservire.

În cadrul verificării cererii de brevetare s-a constatat că au fost identificate două brevete de invenții ale Republicii Moldova: MD 1794 F1 și MD 1795 F1, care acoperă total elementele de noutate revendicate în cererea lui Valerii Socolov.

Respectiv, instanța de judecată a stabilit că majoritatea elementelor revendicate sunt cunoscute din invenția MD 1795 F1 (nu sunt noi), iar unicul element distinctiv din revendicare (pct. 7) este evident din stadiul tehnicii pentru o persoană de specialitate în domeniu. În urma analizei mai

profunde, examinarea în fond a desprins concluzia că obiectul revendicat nu corespunde criteriului de activitate inventivă din Legea privind brevetele de invenție și Regulamentul de aplicare a legii pre citate. Din stadiul anterior al tehnicii, este evident pentru o persoană de specialitate în domeniu și utilizarea în soluția dată nu conduce la rezultate imprevizibile și neașteptate. Astfel, fără a fi depus un efort creator se poate ajunge la soluția care face obiectul cererii de brevet.

Din perspectiva reclamantului unicul element nou față de soluțiile cunoscute este că cazanul propus de el conține țevi suplimentare, însă aceste țevi sunt folosite și în alte invenții cunoscute.

De altfel, s-a sugerat reclamantului despre posibilitatea transformării cererii de invenție în cerere de înregistrare a modelului de utilitate, pentru care activitatea inventivă nu este prevăzută.

În concluzie, actele contestate sunt legale și întemeiate, iar acțiunea urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În temeiul celor expuse conformitate cu prevederile art.224 alin.1 lit.f), art.225 din Codul administrativ, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se respinge cererea de chemare în judecată în contencios administrativ depusă de Valerii Socolov împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală privind anularea răspunsului nr.519 din 25.03.2022 și obligarea admiterii cererii, ca neîntemeiată.

Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani).

Președinte de ședință, judecător

Vitalii Ciumac